

Den ærede Landsthingsmand beklagede, at Regjeringen havde vist Imøbekommen mod et Ønske, udtalt her i Landsthinget, og derved paataget sig en Opgave, som var meget vanskelig at løse. Seg indrømmer de store Forskjelligheder, der ere tilstede mellem Forholdene ved Hæren og Flaaden; men det skulde dog være besynderligt, om den danske Flaade skulde være saa aldeles exceptionelt stille, at den ikke kunde komme ind under en fælles Straffelov for Krigsmagten, naar man i de andre søfarende Stater har troet at kunne gjøre det. Seg nævner her Sverrig og Norge samt Tydskland. Nu vil man muligvis indvende, at Flaadeforholdene i Sverrig og Norge ere noget anderledes, end de ere her; Flaadeudviklingen, navnlig i Sverrig, har, saa vidt mig bekjendt, ikke en Gang holdt Skridt med den tarvelige Udvikling, som vor Flaade har faaet her i Landet. Men drifter man sig ikke til at stætte sig til Exempler, hentede fra Sverrig og Norge, tror jeg dog, at man driflig kan støtte sig til det Forbillede, der er givet af den tydske Marine. Den tydske Marine er en ung Marine, et Barn ved Siden af den danske, den har som Følge deraf ingen Fortid at støtte sig til; men det vil dog ingen negte, at dette Barn er voget saa utroligt i kort Tid, at det nu kan staa som en jevnbyrdig Yngling ved Siden af de fleste andre Landes Marinere, og Udtalelser, som jeg har faaet fra fuld paalidelig Kilde, fra farende Officerer, som have besøgt de tydske Skibe, og som ikke have været forud indtagne for denne Marine, vidne om disse Officerers store Tilfredshed og i Grunden om deres Forundring over den Tilstand, hvori disse Skibe ere, den Dygtighed, hvormed de blive kommanderede, hvormed de blive førte, og den udmærkede Disciplin, der er ombord. Nu siger man: Der er et rigeligere Antal Befalingsmænd, og der er Mandskab med en lang Tjeneste, men den store Del af det besarne Mandskab i den tydske Marine har ikke nogen lang Tjenestetid at opvise, og hvad Antallet af Befalingsmænd angaar, tror jeg ikke, at det forholdsvis er større, end Tilfældet er ombord i de Skibe, som vi her i Danmark sende ud paa Togter i Fredstid. Og denne Marine har ikke Frygt for en fælles Straffelovsbog sammen med Hæren, den har ikke nogen Betænkelighed ved, at Straffeloven er fælles for hele Krigsmagten. Seg skal, inden jeg gaar over til at omtale de øvrige Bemærkninger, som det ærede Medlem havde at gjøre ved Lovforslaget, indstøde en kort Bemærkning til en Udtalelse, som den ærede Landsthingsmand kom med med Hensyn til § 31 i det foreliggende Lovforslag om Æstertjenesten. Den ærede Landsthingsmand vilde ikke udtale sig om disse Æstertjenere for Hærens Vedkommende, men derimod fandt han Bestemmelserne om dem for Flaadens Vedkommende at være særlig uheldige, og han henlede særlig Opmærksomheden paa, hvorledes det vilde se ud, naar man satte en Del

af disse Æstertjenere ombord paa et Skib, som skulde paa et længere Togt. Den ærede Landsthingsmand mente, at det vilde føre til Forhold, som meget nær vilde ligne Sjenindsjørelsen af det gamle Stillingsvæsen. Naar man ser hen til de Straffedomme, der ere affagte ved Flaaden i de 4 sidste Aar, hvorom den af Folkethingets Udvalg afgivne Betænkning indeholder de fornødne Oplysninger, vil man se, hvor overordentlig ringe Antallet af dem har været ombord i Krigsskibe. Man vil sige: Det er den gamle Retstilstand, det er den Tilstand, hvor vi havde Søkrigsartiklerne fra 1752 og 1756 at rette os efter, det er den Tid, hvor vi havde Lampen hængende som en Trubsel over de Læsfundige og Gjenstridige. Nu mener jeg, at en Trusel, der har været saa godt gjemt, at den ved Flaaden i 8 Aar kun er bleven anvendt tre Gange, deraf de to Gange for Lyveri og den tredie Gang for Absentation og Salg af Klædningsstykker, ikke kan siges at hænge saevende over Mandskabet. Der er anvendt en Del andre Straffe, hvorom der, som jeg sagde, indeholdes Oplysninger i Folkethingets Udvalgs Betænkning. En Del af disse Straffe, ville ærede Medlemmer have lagt Mærke til, ere affagte ved den kombinerede Ret og kun i meget sjældne Tilfælde vedrøre Flaadens Skibe paa Togt. Der er brugt Tjengselsstraf, der er brugt Bøiestraf, men Altsammen af forholdsvis meget kort Varighed, og der er saaledes en overordentlig stor Sandsynlighed for, at Antallet af Æstertjenere, som naturligt er paa Grund af de særlige Forhold ved Marinen, vil blive overordentlig ringe, men det er kun en Formodning, det er muligt, at det kan stille sig anderledes. Det er Noget, jeg hverken kan paastaa eller modsig; men hvad jeg bestemt kan nedlægge Indsigelse imod, er, at den ærede Landsthingsmand har troet at kunne anstille en Sammenligning imellem de Æstertjenere, der vilde komme tilstede i den danske Flaade, efter denne Straffelovs Bestemmelser, og de Æstertjenere, som det ærede Medlem har gjort Bekjendtskab med paa den franske Flaade. Seg tror ikke, at denne Sammenstilling paa nogen Maade kan være berettiget. Det ærede Medlem beklagede dernæst, at Straffeloven i det Hele taget havde saa lidt militær Karakter — jeg tænker, at det ærede Medlem derved nærmest har tænkt sig en sømilitær Karakter — at den i sine Straffebestemmelser ikke paa tilstrækkelig Maade sikrede de Overordnede, at Paragrafernes Uffattelse kunde bringe Mandskabet til at tro, at Meget var dem tilladt, hvorfor der dog i Loven i Virkeligheden fandtes alvorlige Straffebestemmelser. Det ærede Medlem gennemgik en hel Del af Paragraferne, og ved mange af dem havde det ærede Medlem væsentlige Indvendinger at gjøre. Den ærede Landsthingsmand raadede til, at man maatte søge dem forandrede. Nu tror jeg, at en hel Del af de Forordninger, som den ærede Landsthingsmand